

Aan de Gemeenteraad van Arnhem,

8 september 2025

Geachte Raadsleden,

Als vrijwilliger van Leergeld Arnhem-Renkum-Rheden kom ik regelmatig ‘achter de voordeur’ van onze doelgroep om samen met de ouder(s) te bekijken wat de kinderen in het gezin nodig hebben voor hun ontwikkeling. De overgrote meerderheid van deze gezinnen huren een sociale woning.

Het was dus een verrassing voor mij toen tijdens een bezoek bleek dat een moeder met een dochtertje niet het kleine 2-kamer appartement huurde, maar inwoonde bij de huurder die geen familie was (de afspraak was voor 6 weken, maar het was inmiddels ruim een jaar!). Moeder en dochter verbleven op een kleine slaapkamer en deelden badkamer en keuken. Moeder liet mij documenten zien dat zorgverleners constateerden dat vanwege de ernstige autistische conditie van het kind de woonsituatie onhoudbaar was. Hoewel zowel moeder als kind de Nederlandse nationaliteit bezitten werd bij aanvraag een urgentie afgewezen op grond van ‘eigen verantwoordelijkheid’.

Tijdens het gesprek realiseerde ik mij dat kennelijk het woonurgentiebeleid in de gemeente gaten vertoont welke mij en andere betrokkenen bij dit gezin (zoals daklozenhulp, wijkteam e.d.) tot dan toe onbekend waren. Het begrip ‘**eigen verantwoordelijkheid**’ wordt toegepast op volwassenen die een woonurgentie aanvragen – en daar is iets voor te zeggen zolang het niet kinderen raakt. Echter, als kinderen de dupe worden is er iets fout met het beleid.

Ik pleit er daarom voor om het huidige woonurgentie beleid formeel aan te passen met een **prioriteits beleid** waarbij de belemmeringen voor een goede ontwikkeling van kinderen maatgevend zijn en dat prioriteit gegeven wordt aan het **belang van het kind** in plaats van uitsluitend te kijken naar de verantwoordelijkheid van de ouders (ingeval van scheiding wordt dit al vaker toegepast).

Dat dit in de praktijk mogelijk is, hoewel met veel inspanning die niet nodig zou moeten zijn, bewijst het resultaat van samenwerken met de bovengenoemde instanties en een gemotiveerde medewerker van een wooncoöperatie. Door in de praktijk het belang van het betreffende kind te laten prevaleren over de ‘eigen verantwoordelijkheid’ van de moeder, is er in tweede instantie toch urgentie verleend en wonen beiden nu in een woning waar het kind de noodzakelijke begeleiding kan krijgen.

- Dus mijn pleidooi is om het begrip ‘**eigen verantwoordelijkheid**’ te vervangen door het ‘**belang van het kind**’ waar het urgentie betreft voor adequate woonruimte voor kinderen.

Verder zou het mogelijk moeten zijn, dat Nederlanders die tijdelijk in het buitenland wonen, zich bij Entree zouden kunnen inschrijven (dat is nu niet mogelijk!), zodat ze voor hun terugkeer de mogelijkheid hebben om hun verantwoordelijkheid gestalte te geven door een tijdige inschrijving.

Hoogachtend,

John Vijghen, drs. Culturele Antropologie

Aspirant Bestuurder Huurdersbelangenvereniging De Brug.